

Kdo prošel blátem a louží

Javory

1. Kdo prošel blátem a louží,
přesto však doufá a touží
být k slunci blíž, křídla spálit,
do mojí chýše je zván.

2. Kdo popsal šrámy svou kůží,
rozeznal plevel od růží,
kdo lásku křehkou chce chránit,
do mojí chýše je zván.

R: Smí přinést dávná přání, čas návratů a tání,
klíč od svých vzdušných zámků, pár šňůrek od opánek,
stín, který v létě chladí, žár, který můrám vadí,
své kotě - mládě slepé, krev, která v žilách tepe dál.

3.=1.

4.=2.

R: